

# ZPRAVODAJ

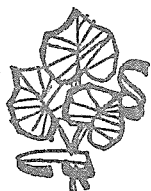
města Hranic a lázní Teplic n. B.



*(Fotografie Sl. Krista)*

ZDRAVÍME  
SLAVNÉ MÁJOVÉ DNY

*Květen 1971*



## 50 LET KSČ

Při příležitosti padesátiletého zrodu naší rodné KSČ a slavných májových dnů — Svátku práce a 26. výročí osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou — si všichni příslušníci strany na Hranicku uvědomujeme, že komunisté nesli v období boje s nacismem nejtěžší břemeno. Přinesli největší oběti — v letech 1939—1945 byla prolita krev 25.000 komunistů a v nacistických žalářích a koncentračních táborech bylo vězněno na 60.000 členů strany — a přes všechno pronásledování a teror zůstali jedinou politicky organizovanou silou v tomto zápase. Stali se právem vedoucí silou protifašistického odporu, jeho organizátorem, nesli prapor boje za národní osvobození, za spravedlivé uspořádání naší společnosti. Naše národy a KSČ prošly v minulosti i v nedávné době těžkými zkouškami a dokázaly je překonat. Máme důvody hledět do budoucnosti s důvěrou a jistotou. Dovedeme věc socialismu v ČSSR do úplného vítězství, neboť jak říká slavný a nesmrtelný bojovník za komunismus Julius Fučík:

**„My komunisté milujeme život. A proto neváháme kdykoliv nasadit život vlastní, abychom prorazili a uvolnili cestu životu skutečnému, svobodnému, plnému a radostnému, jaký zasluhuje toho jména.**

**My komunisté milujeme člověka. Nic lidského není nám cizí, známe cenu i nejdrobnějších lidských radostí a dovedeme se jimi těšit. My komunisté milujeme tvořivou práci, milujeme budovatelský růst, tvořící budoucnost lidstva. A proto neváháme ani na okamžik bořit to — a jen to — co se staví v cestu velkolepým tvůrčím silám člověka.**

**My komunisté milujeme mír. A proto bojujeme. Bojujeme proti všem příčinám války, bojujeme za takové uspořádání světa, v jakém by se již nikdy nemohl vyskytnout zločinec, který by ve prospěch několika jednotlivců poslal stamilióny lidí na smrt, do hrůzy válečného běsnění a ničení hodnot, potřebných pro život. Není a nemůže být míru tam, kde se člověk s člověkem musí rvát o každý kousek chleba. Proto komunisté nešetří svých sil, ani obětí v boji za mír skutečný, za mír konečný, za mír, zajištěný novou organizací lidské společnosti.**

**My komunisté milujeme svůj národ. Milujeme svůj národ láskou upřímných synů. Proto jsme hrdí na vše, čím přispěl a přispívá k rozkvětu a slávě člověčenstva, a tím i k rozkvětu a slávě své, proto také potíráme vše, co jej hyzdí, co z něho chce týť, co na něm cizopasí a co ho oslabuje.“**

## VÁŽENÍ OBČANÉ, SOUDRUŽKY A SOUDRUZI!

V dubnovém kulturním zpravodaji města Hranic a lázní Teplic n/B. jste byli informováni o provedeném vyhodnocení socialistické soutěže občanských výborů za uplynulý rok.

Je však naší povinností prostřednictvím našeho zpravodaje seznámit vás, čím se zabývalo mimořádné plenární zasedání MěstNV dne 19. února 1971.

Především byly provedeny ve smyslu Ústavního zákona č. 117/69 významné změny ve vedoucích funkcích MěstNV, kde na návrh MěstV NF byly přijaty rezignace na funkce předsedy a náměstka předsedy MěstNV, a to s. J. Hlavačky a s. ing. J. Kohouta. Dále toto plenární zasedání rovněž zvolilo nové funkcionáře, a to předsedu s. M. Pavelku, náměstka s. Ad. Beneše a tajemníka s. J. Šimka.

Dále toto plenární zasedání vytyčilo hlavní úkoly v oblasti politické a ekonomické pro další funkční období.

O jaké úkoly se jedná?

Hovoří o tom zcela jednoznačně závěry přijaté na prosincovém zasedání pléna ÚV KSČ, kde poučení platné pro všechny členy strany, ale také pro ostatní pracující je pro nás všechny významným nástrojem k tomu, abychom mohli nastoupit v našem národním výboru k plnění politických funkcí, které jsou svěřeny našemu orgánu, všem komisím, každému poslanci i pracovníkům našeho aparátu.

Hovoří o tom také jednoznačně soudruh Gustáv Husák, který na celostátní konferenci NF v lednu letošního roku zcela jednoznačně prohlásil, že věříme lidem a jejich schopnostem. Na adresu národních výborů a jejich aparátů bylo poukázáno, že se jejich práce musí nezbytně zlepšit. Doslova říká, že jak poslanci, tak i jejich pracovníci si musí do všech důsledků uvědomit, že nepředstavují „nezávislý úřad“, ale že jsme ve službách tak výrazně lidových orgánů, jakými jsou národní výbory, že tedy je naší povinností sloužit lidu.

Dovolu mi proto, abych při této příležitosti alespoň ve stručnosti shrnul některé hlavní úkoly, které nás v letošním roce očekávají.

Na prvním místě zůstává základní otázkou uschnout činnost celého našeho MěstNV, jeho pléna, naší rady, jednotlivých komisí i aparátu.

Rokem 1971 vstupujeme k významným výročím — k 50. výročí založení KSČ a k tomu, že dojde k jednání 14. sjezdu naší strany.

To podle našeho soudu na nás položí zvýšené nároky na důstojné přistoupení k zabezpečení těchto významných událostí.

Náš MěstNV již taktó důstojně je připraven k těmto událostem, což zejména vyjadřuje závazek, přijatý na jejich počest. Vždyť hodnota díla, která vyjadřuje 7,5 miliónů Kčs, bude vyžadovat každodenní organizování, iniciativy našich občanů, společenských organizací v místě a tím utužovat význam národní fronty. Myslíme si, že nebude třeba nic měnit na dosavadní dobré činnosti MěstNV, pokud jde o sdružování pomoci našich průmyslových podniků ve městě, naší armády, našich škol a úřadů, a zejména pomoci naší mládeže, aby nad rámeček plánu a rozpočtu letošního roku jsme dále zlepšili životní a pracovní prostředí, aby naše město opět zahýřilo čistotou, sadovou úpravou a aby byly prováděny modernizace veřejných objektů a objektů zařízení našich služeb. Podmínky k tomu máme, ty jsou v nás, jak každý vezmeme pocit odpovědnosti za úkoly, kterými budeme pověřováni.

Dalším významným úkolem bude zabezpečit úspěšnou realizaci plánu a rozpočtu pro letošní rok. Chci jen namátkově poukázat na některé hlavní úkoly, na které bude zcela jednoznačně zaměřena pozornost jednotlivých orgánů MěstNV.

Především budeme muset zaměřit pozornost na to, aby v letošním roce bylo uvedeno do trvalého provozu koupaliště, abychom zabezpečili zdárné dokončení výstavby autoservisu našich KS, aby úspěšně pokračovaly práce na rozestavěném

autobusovém nádraží a byla dokončena cesta ve Fučkově ulici. Stejně tak bude třeba zabezpečit dostavbu tělovýchovné haly u odborného učiliště Sigmy.

Jeden z nejdůležitějších úkolů však zůstává vytvoření podmínek k zahájení výstavby třídy 1. máje ještě v této pětiletce.

Půjde nám dále o to, abychom cílevědomně řešili další postupný rozvoj služeb, a v úseku zdravotnictví, školství, dopravy, soc. služeb i rozvoj našich organizací, které spravujeme a řídíme.

Tento vskutku stručný výčet úkolů ukazuje tedy značnou náročnost na práci našich komisí, naší rady a orgánů MěstNV.

Na úseku masově politické práce je třeba, abychom zlepšili ideově výchovné působení na naše občany prostřednictvím našich kulturních zařízení, aby byla věnována pozornost naší mládeži a jejím problémům, a aby na úseku kultury byly vytvářeny takové podmínky pro rozvoj kultury, která bude vychovávat naše občany nejen k socialistickému vlastenectví, ale i k internacionální hrdoosti.

Znamená to také, abychom se my poslanci účinně opírali o své voliče a stáli v čele takového organizátorského a konsolidačního úsilí. A nakonec, abychom z pozic volebních obvodů věnovali účinnou pomoc v našem městě zejména občanským výborům a byli tak nápomocní k ještě aktivnější práci těchto orgánů ke zvyšování autority místní lidové moci.

Jedním z významných úkolů se musí stát v daleko větší míře obhajování zájmů našich občanů cestou zesílení státní kontroly na celém úseku služeb a k tomu, abychom dokázali využívat všech dostupných zákonů a práv, které nám jako zastupitelskému orgánu státní moci naše socialistické zákony dávají.

Vážení občané, soudružky a soudruzi!

I když jsem všechno zde nemohl vyjádřit, od národního výboru se jistě toho chce mnoho; není téměř úseku, za který by před občany nenesl odpovědnost.

Je toho dost, co nás v práci čeká a co máme udělat v zájmu svých spoluobčanů voličů. Nejsou to však úkoly nezvládnutelné. V jejich plnění budeme vycházet z vlastních bohatých zkušeností a záruku máme v tom, že se můžeme spolehnout na pomoc naší Komunistické strany Československa. Jedním krokem půjde s námi a dá nám podporu pro naši práci Národní fronta a v ní sdružené organizace. Macešsky se k nám nebudou chovat určitě ani průmyslové závody.

Nakonec mi dovozte, soudružky a soudruzi, vyjádřit přesvědčení, že komunisté a všichni poctiví občané a poslanci MěstNV nebudou litovat sil na podporu provádění zásadní marxisticko-leninské politiky ÚV KSČ a ÚV NF.

Věříme, že za Vaší pomoci nám dáte plnou podporu při uplatňování odpovědnosti ve funkcích, do kterých nás plénum MěstNV v Hranicích zvolilo.

Předseda MěstNV v Hranicích  
MILOSLAV PAVELKA

## VÝSTAVA 50 LET KSČ NA HRANICKU

Vlastivědný ústav v Přerově — Muzeum Moravské brány v Hranicích a okresní archiv, pracoviště Potštát připravily na květen výstavu archivních dokumentů a fotografií z dějin komunistické strany na Hranicku.

Návštěvníci si mohou prohlédnout originály úředních zápisů, které se týkají počátků komunistické strany i jejího dalšího vývoje v našem okrese. Mohou posoudit, v jak obtížných podmínkách byly zakládány první organizace, kolik překážek bylo třeba překonat, než nastala doba, v níž se Komunistická strana Československa stala vedoucí silou v našem státě.

Výstava je v gotickém sále hranické radnice od 2. do 30. května 1971. MJ

## ZE ZÁPASŮ KSČ V HRANICÍCH VE DVACÁTÝCH LÉTECH

V březnovém čísle Zpravodaje jsme se snažili zachytit období po první světové válce a založení organizace komunistické strany v březnu 1921 v Hranicích. Další historie KSČ v Hranicích není dosud souhrnně vůbec zachycena. V dnešní stati se proto pokusíme ukázat aspoň částečně boje a zápasy KSČ v Hranicích v dvacátých letech od počátku velké hospodářské krize.

Úsek dvacátých let bylo období, kdy představitelé KSČ byli stále ještě nuceni se vypořádávat s oportunistickými názory, jež šířili sociální demokraté. Proto na veřejných schůzích byla dělnictvu vysvětlována politika KSČ, její stanovisko k tehdejšímu současným sociálním i politickým poměrům u nás i ve světě. Zároveň v tomto období došlo několikrát k volbám jak do městského zastupitelstva v Hranicích, tak do okresních a zemských zastupitelských sborů a do Národního shromáždění, proto veřejné schůze měly současně i agitační ráz a vyvolávaly značnou pozornost veřejnosti. Všechny tyto veřejné projevy se konaly za zvýšené pozornosti státních orgánů a vždy za přítomnosti představitelů okresního úřadu, nežádka za pohotovosti četnictva a dokonce i vojska.

Už v lednu 1922 protestoval tehdejší důvěrník KSČ v Hranicích Antonín Čížek u okresního hejtmana proti strhávání plakátů, jimiž KSČ vyzývala dělnictvo ke vstupu do strany a propagovala svůj tisk. Okresní politická správa podle pokynů zemského úřadu a podle vzoru velkých měst Prahy, Brna a Ostravy nedovolila ani v Hranicích vylepování náborových plakátů. 19. ledna bylo dokonce zabaveno 18. číslo ostravského Dělnického deníku, když se tam objevil ostrý protestní článek, odsuzující tento postup hranických úřadů a četnictva a protestující proti porušování zákona o svobodě tisku.

Když už v roce 1922 se tvořila v Hranicích odbočka Mezinárodní federace železničních zřízenců, nařídila okresní politická správa v Hranicích četnické stanici, aby vedla v evidenci všechny její členy, měla nad skupinou stálý, nepřádný dohled a jakékoli zjištění, státu nepřátelské hnutí, bylo neprodleně hlášeno.

Výroba v prvních poválečných letech se jen pomalu zvyšovala a dlouho nedosahovala předválečné úrovně. Už v tomto krizovém období hranická organizace KSČ vede boj proti nezaměstnanosti.

Když byla na neděli 28. ledna 1923 ohlášena veřejná schůze nezaměstnaných, vzbudil tento záměr u okresní politické správy takové obavy z demonstrací, že se okresní hejtman obrátil na posádkového velitele v Hranicích se žádostí, aby byla zařízena vojenská pohotovost v síle jedné roty. Zároveň žádal, aby v případě skutečných nepokojů bylo veškeré ostatní mužstvo staženo ihned do ubikací. „Výtržnosti budou potlačeny bezohledně“, praví se v přípisě posádkovému velitelství. A v obdobné žádosti velitelé vojenské akademie se rovněž žádá, aby v případě nepokojů byli vojenští akademici staženi do kasáren, „ježto jak zkušenosti ukazují, demonstrace přivábí mimo nezodpovědné živly také diváky, kteří již svou pouhou přítomností mnohdy trvají demonstraci prodlužují neb jim nepřímou pomáhají“. O tom, zda skutečně k této schůzi 28. ledna 1923 došlo a jaký měla průběh, nemáme zatím zpráv. Ale zanedlouho na to 22. dubna 1923 se konala v Hranicích další veřejná schůze KSČ, na níž za přítomnosti asi dvou set osob v sále Besedy (dnešní JKP) promluvil poslanec Fr. Mikulíček o vnitřní a zahraniční hospodářské a politické situaci. Ve svém projevu vyjádřil zklamání pracujících tříd nad vývojem poměrů u nás: „Veškeré zákonodárství republiky mělo a má jedinou tendenci: sloužiti masám kapitalismu a prospěchu tříd privilegovaných. Nic se nezměnilo v tomto ohledu, protěžování jedněch na úkor druhých kvete tak, jako za starého Rakouska. Ve všech odvětvích průmyslu panuje stagnace a jejím výsledkem jest ohromná nezaměstnanost dělnictva... To všechno jsou nutné následky soukromokapitalis-

tického systému, proti němuž bojuje program KSČ a jest tudíž v zájmu dělnictva, aby se semklo pevnými organizacemi a domohlo se tak svých práv. . .“

Znovu svolala KSČ veřejnou schůzi na 8. prosince 1923. Tajemník KSČ M. Pergl z Moravské Ostravy hovořil na téma: Hospodářské poměry pracujícího lidu, nezaměstnanost a všeobecná politická situace. Řečník navázal na vytvoření levice v sociálně demokratické straně a obvinil z tehdejších hospodářských poměrů kapitalistický systém, ukázal na spolčení sociální demokracie s buržoazií. Žádal také, aby naše vláda uznala Sovětský svaz a navázala s ním obchodní styky. V závěru uvedl, že když kapitalismus se spolčuje proti dělnictvu, aby je vykořistoval, je nutno, aby dělnictvo se spojilo v jednotnou frontu a zajistilo si samo lepší budoucnost.

Rok 1924 byl ve znamení voleb do městského zastupitelstva v Hranicích. Veřejná předvolební schůze 16. března přilákala do sálu Besedy asi šest set osob, mezi nimiž byli i příslušníci jiných politických stran, zejména sociálně demokratické, národně demokratické a agrární. Tajemník KSČ Žalský z Moravské Ostravy probral zahraniční situaci, zejména ukázal na zatížení našeho mladého státu reparacemi po první světové válce, na závislost naší zahraniční politiky na Francii a znovu odsoudil naši buržoazii za odmítavý postoj k SSSR. Když hovořil o vnitřních poměrech u nás, ukázal na stálou nezaměstnanost, na vzestup cen a zejména na řadu korupčních afér, jež se tehdy provalily na veřejnost, měly však za následek jen výměnu některých buržoazních ministrů. Nakonec vyzval pracující lid, aby se spojil proti kapitalismu k boji za lepší budoucnost.

18. května 1924 se KSČ poprvé v Hranicích zúčastnila voleb do městského zastupitelstva a získala 143 hlasů. Prvním členem městského zastupitelstva za KSČ byl tehdy zvolen Antonín Čížek, náhradníky byli Jan Doškař a Ant. Melecký. Následujícího roku se konaly volby do Národního shromáždění a senátu. Komunistická strana v Hranicích zaznamenala v těchto volbách 15. listopadu 1925 značný vzrůst stoupenců, když při volbách do Národního shromáždění získala 237 hlasů. Ve volbách do senátu týž den odevzdalo pro KSČ v Hranicích hlasy 148 voličů. Z tohoto značného rozdílu v počtu hlasů vysvítá, že KSČ tehdy volil velký počet mladých lidí, neboť volební právo do Národního shromáždění měli tehdy všichni občané od 21. roku věku, kdežto do senátu až od 26. roku.

V roce 1926 v sále Besedy na veřejné schůzi, kterou řídil Alois Hlobil, hovořil za účasti asi devadesáti osob tajemník Evžen Valčák z Mor. Ostravy. Kritizoval nerozumnou hospodářskou politiku vlády, která vynakládala značné položky na militaristické účely a na reprezentaci, odmítl nesprávnou daňovou politiku, která omezovala výrobu a tím poškozovala dělnictvo. Zvláště odsoudil rozpínavost agrární buržoazie, jež zavedením cel na dovážené obilí umožnila zdražení životních potřeb.

Významnou událostí v životě KSČ bývaly každoroční oslavy 1. máje. Podle vzpomínek starých členů uspořádala KSČ v Hranicích oslavu Svátku práce už v roce 1922. Vojtěch Král ve svých Pamětech uvádí manifestaci, jež se konala na 1. máje 1923 přes zákaz okresní politické správy. Osobní agitací byli seznámeni členové a stoupenci KSČ na náměstí, odkud se průvod odebral na prostranství na Přisadech, kde hovořil tajemník M. Pergl z Mor. Ostravy. Překvapenému četnictvu se nepodařilo tábor lidu rozehnat a tak zjistili jen jména předsedajících a řečníků a udali je okresnímu soudu v Hranicích k potrestání. Zvláště významný byl 1. máj 1927, kdy v zahradě hostince „U Černochoů“ v Kropáčově ulici za přítomnosti asi 140 osob Alois Hlobil na zahájení manifestace uvedl, že dělnictvo věnovalo komunistické straně k tomuto svátku prapor a vyzval soudruhy, aby mu byli věrni a hájili jej zvláště v době, kdy vláda zamýšlela KSČ rozpustit. Hlavní řečník Rudolf Štábla, penzionovaný učitel ze Slezské Ostravy, připomněl, že už po třicáté osmé třídě uvědomělý proletariát manifestuje proti soukromému kapitálu za vládu komunismu. Probral světovou situaci, jež potvrzovala postupující

rozklad kapitalismu, vytýkal vládě nedostatečnou pomoc nezaměstnaným a odmítl připravovanou reformu veřejné správy, která měla upevnit pozice buržoazie. V přijaté rezoluci účastníci manifestace vyslovili sympatie k SSSR, protestovali proti zbrojení, proti daňové reformě a proti fašistické reformě veřejné správy.

Mezi národnostně smíšeným obyvatelstvem bývalého hranického okresu se uplatnily i internacionální zásady KSČ. Na Potštátě působil tehdy pokrokový učitel německé národnosti Ludvík Hahn. Pro komunistické smýšlení a aktivní činnost v KSČ byl na počátku školního roku 1927/28 přeložen na jižní Moravu. Při veřejné manifestaci na potštátském náměstí 4. září 1927 vyslovil poslanec KSČ Šmerda protest proti přeložení oblíbeného učitele, probral mezinárodní situaci a odsoudil nacionalismus, proti němuž se proletariát musí semknout bez rozdílu národnosti. Připomněl, že proti buržoazii se musí podle ruského vzoru spojit dělníci s rolníky, a proto se také koná tato manifestace na venkově. Pozdrav hranických komunistů přednesl Vojtěch Král, který také přijal stuhu na prapor komunistů potštátských. Jeho český projev tlumočil poslanec Šmerda do němčiny. Na shromáždění pak promluvili delegáti KSČ z Přerova, Nového Jičína a z Oder. Také mezi 280 účastníky tohoto tábora lidu byli hosté z okolních měst.

Veřejná schůze KSČ v Hranicích 6. listopadu 1927 byla věnována 10. výročí VŘSR. Při zahájení konstatoval Alois Hlobil, že schůze se odbývá za plné pohotovosti státních orgánů. Předcházelo šikanování a vyšetřování členů KSČ, vylepené plakáty byly strženy a vojsku zakázána vycházka a účast. Za těchto okolností nepřekvapuje, že na schůzi bylo přítomno jen asi 40 osob. Hlavní řečník, suspendovaný učitel Ant. Košťál z Moravské Ostravy, hovořil o významu VŘSR a o poměrech v Sovětském svazu. Vysvětlil vznik a vývoj vědeckého socialismu až po učení Leninovo, vyzdvihl jeho zásluhy o udržení SSSR v kritických dobách a ukázal na úspěchy sovětského průmyslu. Při srovnání životních podmínek našeho a sovětského dělnictva vyzvedl přednosti sovětského systému v oblasti mezd, nemocenského pojištění i zdravotní péče. Z celého projevu je zřejmé, že KSČ nejen oslavovala výročí VŘSR, ale usilovala o informovanost našeho dělnictva o poměrech v Sovětském svazu a tímto způsobem čelila buržoazní propagandě.

V roce 1928 byly veřejné schůze KSČ zaměřeny opět k dvojím volbám, které v tomto roce probíhaly na jaře a na podzim. Volební výsledky byly částečně ovlivněny jednak tím, že už na počátku roku vláda zrušila volební právo vojáků, jednak také vnitřní krizí v KSČ, která byla vyřešena na V. sjezdu v roce 1929 nastolením Gottwaldova revolučního vedení. Na 1. máje 1928 hovořil v Hranicích tajemník Fr. Richter z Moravské Ostravy. Vyslovil protest proti opatřením buržoazie vůči dělnictvu a znovu vyzýval k jednotné frontě pracujících. Ve volbách do městského zastupitelstva v Hranicích 20. května 1928 KSČ získala 179 hlasů, za člena městského zastupitelstva byl zvolen Alois Hlobil, náhradníkem byl Vojtěch Král. Na podzim 1928 před volbami do okresního a zemského zastupitelstva, jež už byly výsledkem reformy veřejné správy, podle níž byly voleny jen dvě třetiny členů těchto zastupitelských sborů a zbytek byl jmenován státními orgány, uspořádala KSČ v Hranicích veřejnou schůzi 7. října. Senátor Hellinger z Moravské Ostravy připomněl, že kapitál se zkonsolidoval na útraty chudého lidu. K blízkému se desátému výročí našeho státu prohlásil: „Pracující třída nemá co oslavovat, ježto tato republika není socialistická, jak byla 14. října prohlášena, nýbrž je měšťácká. Tomu nasvědčují v poslední době všechny odhlasované zákony. Zákon na ochranu republiky... chrání pouze buržoazii a je namířen toliko proti komunistickému hnutí... Tiskový zákon se v republice zhoršil jen proto, aby ubil myšlenku komunismu. Ten se však udržet už nedá, pokud dělník nedostane, co potřebuje... Správní reforma zavádí zostřenou kontrolu zemské správy nad obcemi... Zemská správa škrtá z rozpočtu výdaje na školu, chudobince a na podporu v nezaměstnanosti. Vojákům snížil se žold a vzalo hlasovací právo, protože odevzdávali hlasy pro strany revoluční... Tento stav kapitalistický je ne-

udržitelný.“ Když po jeho projevu dělník Tomečka z Hranic si stěžoval na městské zastupitelstvo, které mu zamítlo pro jeho komunistické smýšlení přidělit byt, takže už deset měsíců je nucen bydlet s tříčlennou rodinou pod kůlnou, připomněl senátor Hellinger, že podobných případů je v celém státě na tisíce. Alois Hlobil ve svém vystoupení mimo jiné uvedl: „Vstupujeme do jubilejních oslav tohoto státu. ... bude dost peněz na oslavy, ale nebude vůbec peněz pro budovatele tohoto státu, pro chudý lid.“ V prosincových volbách do okresního a zemského zastupitelstva si KSČ přes ztížené podmínky a persekuci, jak o tom hovoří Vojtěch Král ve svých vzpomínkách, své pozice v Hranicích udržela a za této situace vstupovala do těžkých zápasů v době nastupující hospodářské krize na počátku třicátých let.

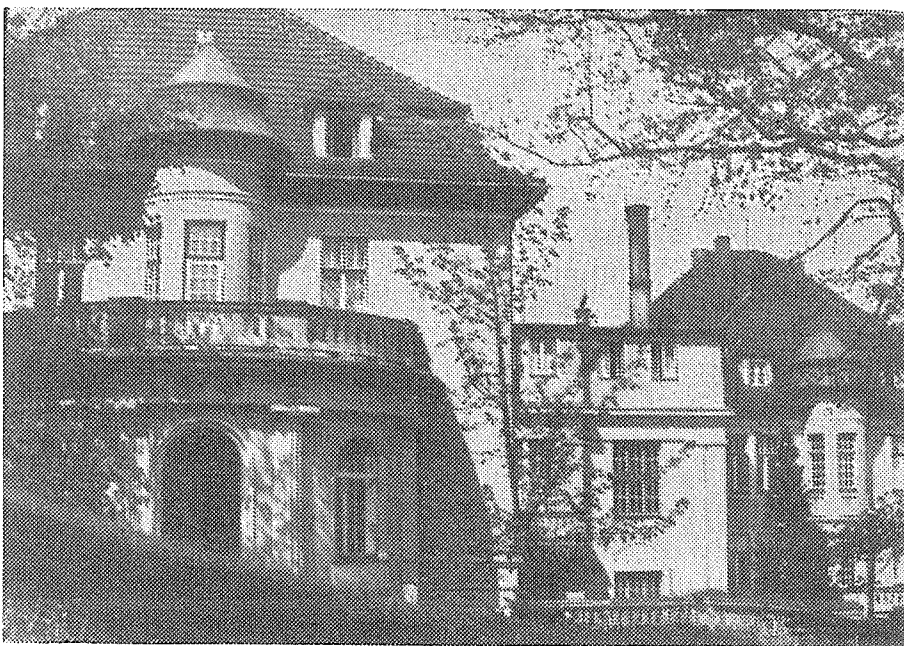
L. Novotný

Prameny:

Materiály býv. okresního úřadu v Hranicích, uložené v okresním archivu na Potštátě,

spisy státního zastupitelství v Mor. Ostravě, uložené ve státním archivu v Opavě, kronika města Hranice,

vzpomínky Vojtěcha Krále: Založení KSČ v Hranicích.



Fotografie J. Černého: Lázně Teplice n. Beč.

## STO LET GYMNASIA V HRANICÍCH

Vojtěch Král  
maturitní ročník 1921

### VZPOMÍNKY PARTYZÁNA

Nejmocnějším dojmem z profesorského sboru na mne zapůsobil profesor Konstantin Petřík. Měl mnoho výrazných vlastností i zvláštností. Uměl zaburácet a jeho „máte ji“ nahánělo hrůzu. Imponoval svými vědomostmi, ale jednáním vyprovokoval naši třídu. Učil nás češtině a němčině. Na rozvrh nedbal a místo češtiny zkoušel němčinu a naopak. Když se jednou kolébavým krokem šinul do třídy, všichni jsme vyskákali z okna. Útěk skončil úspěchem. Ředitel Cigánek oznámil, že budeme „exemplárně“ potrestáni a že němčině se zatím vyučovat nebude. Jásalí jsme nad vítězstvím. Později však převzal vyučování němčiny sám ředitel a dal nám poznat, jak němčina nás může potrápiti. Profesor Petřík, když jednou se mu ježily vlasy nad mou tvrdou výslovností, prorocky prohlásil: „Vy se aspoň nikdy neodnárodníte“.

Často jsme na jeho proroctví vzpomínali na faře ve Zdounkách. Tehdy se přesvědčil, že prorokoval správně. Byl tím tak nadšen, že chtěl napsat knihu o národním odboji na Zdounecku. Založil jsem v dubnu 1943 ve Zdounkách odbojovou skupinu ve spojení s důstojníky z Kroměříže. Zapojeni jsme byli na paraskupinu CLAY—EVA. Od 4. ledna 1945 jsme byli přijati do svazku I. čl. partyzánské brigády Jana Žižky. Zdounecká fara byla sběrnou zpráv vojenského rázu a útočištěm celé partyzánské skupiny Olga. Na faře se plánovaly akce, přechovávali, živilí a vyzbrojovali partyzáni i sovětsí vojáci, kteří utekli ze zajateckého tábora.

Ministr národní obrany gen. Ludvík Svoboda mi z Košic poslal děkovné poselství, prezident republiky mi udělil válečný kříž 1949. Ministerstvo národní obrany mi přiznalo charakter čl. partyzána. Jsem hrdý na to, že profesor Petřík správně předpokládal, že jsem udělal pro český národ, co bylo v mých silách. Tím se nijak nechlubím, ale vzdávám dík výchově na reálném gymnasiu v Hranicích, které bylo oporou rostoucího národního uvědomění ve městě a nám dalo základ k poctivé práci pro národ a lidskou společnost.

Ing. Jan Kostruch,  
maturitní ročník 1946

### OSUDY ROČNÍKU 1938 — 1946

Lze se právem domnívat, že náš ročník 1938—1946 byl snad nejvíce válkou postižen. Začalo to již při vstupu do primy, kdy v září 1938 mnozí museli opustit obsazené pohraničí a navštěvovat školy ve vnitrozemí. Po obsazení zbytku Československa se zpřísňoval i školní režim, ať už tím, že např. z kvarty do kvinty nás mohlo postoupit asi 50 procent, nebo tím, že v jednom ročníku byly povoleny z téhož předmětu pouze dvě výborné, i tím, že celou septimu jsme strávili prakticky v totálním nasazení v tzv. „Technische Nothilfe“. Měli jsme přitom štěstí, že jsme pracovali v tzv. Protektorátě, zatímco někteří kolegové z dřívějších ročníků pracovali v Hamburku, Essenu, Krefeldu apod., kde od náletů spojeneckých letadel hrozilo daleko větší nebezpečí; úkolem Technische Nothilfe bylo odklizení trosk po bombardování, příp. kopání krytů a jiné doslova nádenické práce. To se šíře nezmiňuji o tom, že jedny prázdniny jsme jeli česat chmel do tzv. Sudet

a o druhých jsme doslova pracovali jako dělníci na dráze v Přerově. Děvčata a neodvedení navštěvovali školu dále, profesori byli z valné části totálně nasazeni v hranické Kunzovce.

Dne 25. srpna 1944 byla bombardováním zasažena tehdejší Zbrojovka a s ní související továrna Klöckner—Deutz—Flugmotoren, vyrábějící motory Focke—Wulf 195 u Kuřimi u Brna. 28. srpna obdrželi jsme povolávací rozkaz s tím, abychom se dostavili do kina Olympia (dnes OKO). Tam nám bylo oznámeno, že příští den máme přijít na nádraží a že odjíždíme do Brna. Tak se i stalo. V Brně jsme byli ubytováni v „kasárnách TN“ na Cejlu a šli k zdravotní prohlídce na policejní ředitelství. Tam si nás lékař prohlédl a se slovy „vidíte — slyšíte — potíže nemáte — tauglich“ jsme se vrátili na Cejl, kde nás vybavili uniformami a odeslali do Kuřimi. Zde jsme obdrželi „výzbroj“ — krompáč nebo lopatu a ubytování na svahu Babylonu. Sešlo se nás tam asi tři sta septimánů téměř z celé Moravy. Nás Hraníčáků tam bylo 24 a bydleli jsme ve dvou světnicích.

Příštího dne jsme s náradím v sevřeném útvaru za zpěvu pochodových písní šli do „Werku“ zahazovat krátery, opravovat vlečky apod. Tyto práce jsme dělali až do začátku ledna 1945, kdy část — asi sto lidí — byla odvelena do Ústí nad Orlicí, dále do Letovic, Svitávky a Brodku u Přerova. Díky litru slivovice darovaného „Zugführerovi“ se nás do Brodku dostalo šest Hraníčáků. Pracovali jsme ve sladovně, jejíž rozsáhlé sklepy byly přeměněny v tovární haly, rovněž náležející firmě Klöckner, nebyly však postiženy bombardováním. Tam jsme zase stavěli pod vedením jednoho českého inženýra v hale stěny proti střepinám tak důmyslně, aby v případě evakuace nemohl být z haly vyvezen ani jeden stroj. Mimo to jsme v okolí u říčky Olešnice kopali příkopy jako kryty proti střepinám. Tyto práce trvaly až do půli března, kdy jsme byli odveleni zpět do Kuřimi.

V ten čas, asi v měsíci únoru, za krutých mrazů až —20 °C jsme z nádvoří sladovny, za jejímž plotem vede železnice z Přerova do Olomouce, viděli obrázek, na nějž se nedá zapomenout: Projížděl okolo nákladní vlak s otevřenými vagóny, na nichž sedící lidé byli přikryti pouze pytlí — stěhování koncentračního tábora Osvětim.

I mezi námi už bylo poznat, že to s tisíciletou říší pomalu spěje ke konci. Ze tří set v lednu nás stálo při ranním apelu u Kuřimi pouze dvě stovky. Ostatní byli nezvěstní. Asi po týdenním pobytu jsme jeli vlakem přes Brno směrem na jih; převládala radostná nálada, jež se projevovala v různých nápisech a symbolech na stěnách vagónů, v nichž jsme se vezli. Na brněnském nádraží jsme to však museli smýt. Tak jsme dojeli do Vranovic. Ubytování jsme byli ve škole v Žabčicích a chodili upravovat pozemky k Pohořelicím ke dvoru Úlehla, kde se mělo stavět polní letiště.

Po několika dnech přišli na budované letiště mužové od „Organizace Todt“, okamžitě dali přerušit práci s tím, že letiště se bude stavět v jiném směru a poslali nás pryč. Tak jsme se asi týden věnovali pořadovému výcviku, načež přišel rozkaz sbalit věci a jelo se zpět do Brna, tentokrát na líšeňské letiště. Dojela nás tam celá stovka — byla to sobota 14. dubna 1945. Jelikož cizí letadla létala již bez vyhlášení poplachu, uznali jsme i my, že to začíná „smrdět“, nehledě k tomu, že v tento den byl osvobozen Hodonín. Sebrali jsme se pěšky přes letiště do Brněnských Ivanovic, sedli jsme na jeden z posledních vlaků vypravených z Brna a jeli rovnou domů. V pondělí již stálo ráno při apelu pouze 36 lidí, vesměs Brňáků.

Doma již naši mladší kolegové, tehdy sextáni, čile pracovali v odboji proti nacistům, hlavně jako spojky. Nebylo třeba mnoho slov a svorně jsme se scházeli u nedávno zemřelého P. A. Bartošíka; každý z nás byl přidělen jako spojka důstojníkům, představitelům protinacistického odboje v Hranicích. Sám jsem tehdy zažil jednu horkou chvíli. Pozdě odpoledne, den před osvobozením, jsem byl poslán pro jednoho důstojníka, který bydlel naproti nemocnici; vzkaz jsem vyřídil

a šel s ním na místo určené po silnici do města. Tu náhle, když jsme míjeli bránu gymnasia, slyšeli jsme výkřik: „Hände hoch!“ a viděli samopaly namířené na nás. Nedalo se nic dělat, chytali jsme se hvězd. Němci, podle označení z jednotky SS, nás prošacovali, důstojníka, mne a ještě jednoho občana zavřeli do sklepa; čtvrtého propustili s tím, že se musí do půl hodiny vrátit, jinak budeme zastřeleni. Že se nám ta půlhodinka ve sklepě táhla, je náblední. Konečně po půl hodiny cvakl zámeč a byli jsme propuštěni, čtvrtý občan se čestně vrátil.

Příští ráno se zvony rozezvučely jásavou melodií svobody. Vyšli jsme z domu a utíkali do města. U akademie jsme se objali s prvními vojáky — osvoboditeli a spěchali na radnici. Tam jsme se zapojili ihned do činnosti jako spojky a dělali vše, čeho bylo právě zapotřebí. Ještě než začala škola, vykonávali jsme službu jako spojky okresního vojenského velitelství. Pak se již poměry natolik ustálily, že začalo vyučování a my mohli jako septimáni konečně zasednout „už“ v červnu do lavic. Od září jsme byli oktáváni. První dny radosti však byly poznamenány smutkem. Na následky nemoci, jež ho zachvátila v Technische—Nothilfe, zemřel ve vyučování v hodině češtiny na srdeční záchvat milý spolužák Mirek Kubeša. . .

Jako zajímavost z našeho školního života uvádím ještě, že jsme ve stylizaci spolužáka Ladislava Valenty odeslali pozdravný dopis Petru Bezručovi k jeho jmenování národním umělcem. Obdrželi jsme i jeho odpověď, jež snad zůstala někde v archivním materiálu gymnasia zachována.

Po maturitě se cesty nás, které život a válečné události tak semkly, rozešly, většinou na vysoké školy, do vojenské akademie i přímo do zaměstnání a domácností. Poprvé jsme se sešli po deseti letech a pak po pětiletých obdobích. Jsou to moc milá setkání, na nichž je vidět, jak život ubíhá.

Vcelku možno konstatovat, že všichni z nás se stali platnými členy lidské společnosti, pro jejíž lepší zítřek dávají své síly a na paměti mají moudrá slova i zásady, jimiž nás vychovávali naši učitelé, jichž nelze nikdy zapomenout, i když někteří z nich v tomto čase již nejsou mezi námi.

## DÍLO Z HRANICKÉ TISKÁRNY NA POŠTOVNÍ ZNÁMCE

Jako první emise příležitostných poštovních známek v letošním roce vyšla 28. ledna šestiznámková série, nazvaná „Česká a slovenská grafika“. Jejím účelem je seznámit širokou veřejnost s vynikajícími díly našich předních grafiků. Na známkách jsou reprodukovány grafické listy Karla Štiky, Cyrila Boudy, Jana Zrzavého, Kolomana Sokola, Václava Hollara a Petera M. Bohúně. Pro nás je z této emise zvláště zajímavá 40haléřová známka, jež podle stručných úředních údajů přináší reprodukci frontispice Karla Štiky k Písním z bašty J. V. Friče, poněvadž originál grafického listu, reprodukováného na této známce, má, byť i vzdálený vztah k našemu městu.

V roce 1938 vydal pražský nakladatel Vilém Šmidt v bibliofilské edici Máj básnickou sbírku Josefa Václava Friče, známého revolucionáře z roku 1848, Písně z bašty, jež jsou vlastně první politickou lyrikou v naší literatuře. Nakladatel Vilém Šmidt z Prahy vydával v několika edicích bibliofilská vydání vynikajících děl naší klasické i současné literatury. Jeho knížky, vycházející v malých nákladech, pečlivě vytištěné a graficky upravené, byly vyzdobeny našimi předními malíři a grafiky. Vydavatelská činnost nakladatele Viléma Šmidta vrcholí v letech před druhou světovou válkou, rovněž v době nacistické okupace přes obtížné ediční poměry vydal řadu děl Boženy Němcové, J. Nerudy aj., jež znamenala posílení našeho národního vědomí.

Mezi tiskárnami, jímž V. Šmidt svěřoval tisk svých náročných publikací, bylo Družstvo knihtiskárny v Hranicích, jež se za vedení ředitele Vladimíra Stejskala

specializovalo na tisk bibliofilů. Z hranické tiskárny, jež se v období třicátých let dostala kvalitou práce na přední místo v naší polygrafii, vycházely svazky sice v malém nákladu, ale dokonale vzhledem a provedením, takže jsou dodnes hledaným objektem sběratelů. Tiskárna byla vybavena moderními, po stránce tvarové dokonale řešenými typy písem, malý náklad tištěných knih umožňoval často užívat ručního papíru. Na výzdobě knih zde tištěných se podíleli naši přední výtvarníci, z nichž můžeme jmenovat Cyrila Boudu, Karla Svolinského, Jiřího Trnku, Ant. Procházku, J. Konůpka, Petra Dilingera, Karla Štiku, Václava Maška, Jar. Lukavského aj. Veliká péče byla v hranické tiskárně věnována grafické úpravě, kterou navrhovali většinou výše uvedení umělci, zejména K. Svolinský, ale také Ant. Lískovec aj., často i ředitel tiskárny Vladimír Stejskal.

V Družstvu knihtiskárny v Hranicích byly také jako 5. svazek edice Máj v roce 1938 vytištěny J. V. Friče Písně z bašty. Text přešlédl a úpravu navrhl známý moravský bibliofil, spisovatel Bedřich Beneš Buchlovan, třemi dřevoryty doprovodil Karel Štika. Knížka vyšla v počtu 600 výtisků, z nich sto na ručním papíře Pannekoek, číslovaných. Jako frontispice je zde černobílý dřevoryt, znázorňující revolučního bojovníka se šavlí v pravici, s knihou v levici pod vlajícím praporem. A právě tento dřevoryt je reprodukován na připomenuté 40haléřové známce. Další dřevoryt, otištěný na 34. a 35. stránce, představující opět revolucionáře v bojové pozici s tasenou šavlí v pravici, je reprodukován na obálce prvního dne, která byla k uvedené emisi známek rovněž vydána.

Tak tedy 40haléřová známka z letošní emise Česká a slovenská grafika je nejen ukázkou vynikajícího umění našeho předního grafika Karla Štiky, ale zároveň připomínkou záslužné vydavatelské činnosti dnes téměř zapomenutého nakladatele Viléma Šmidta z Prahy a dokonale tiskařské práce zaniklého Družstva knihtiskárny v Hranicích. LN

MUDr. Lubor Míka:

## ČLOVĚK A SAUNA

Obrovský rozmach saunování vzbuzuje u naší veřejnosti časté rozpaky, jednou vázané na předsudky, podruhé — s příchutí módy — úcty i obdiv. Ať tak či onak, vstupuje užívání lázní v sauně do stylu života našeho člověka a přináší první zkušenosti, obdiv i zklamání.

Ti, kteří dovedli přemoci sami sebe a osmělili se vstoupit do prostor horkovzdušné lázně a ledové vody, poznali její účinky a stali se jejími upřímnými přáteli, vyznavači i propagátory. Není snadné vyvrátit z vědomí lidí falešný předsudek „nahoty ve veřejné lázni“ nebo dokonce mylnou představu o přetížení cévního a oběhového systému našeho organismu. Zde musí přesvědčit fakta a pozorování celé řady vědeckých pracovníků — lékařů, kteří se shodují v tvrzení, že sauna srdci, cévám, plicím ani jiným orgánům nejen že vůbec neškodí, ale dokonce usnadňuje a zlepšuje jejich činnost. Tomu v první řadě napomáhá nervové uvolnění až přeladění složitých řídicích dějů v našem těle. V prostředí sauny, kde se střídá vliv suchého, horkého vzduchu s ledovým, vlhkým prostředím vodní lázně, proběhnou v krátké době složité biochemické reakce, které vyburcují k činnosti celou řadu řídicích center v těle, mající za úkol ochránit tělo před nepříznivými vlivy okolí. Pravidelným saunováním se urychluje „pohotovost zásahu“ těchto center a dochází k otužování s plným blahodárným účinkem v běžném životě. Saunující např. nepodléhají snadno nemoci z prochlazení, jsou psychicky odolnější, snáze řeší životní konfliktní situace.

Ne vždy přináší sauna jen dobro. Tam, kde je užívána nesprávně, může způ-

sobit více starostí a bolestí než radosti a úlevy. Sauna je totiž určena v první řadě zdravým lidem všech věkových kategorií, od dětství až k pozdnímu stáří. Zvláště u dětí již předškolního věku je otužování a návyk na saunu velmi prospěšný. Ale i osoby starší, po 60 i 70 letech, najdou v sauně zdroj k utužení zdraví a zachování tělesné i duševní svěžesti.

Jinak je tomu u nemocných. Akutní onemocnění, byť i v počáteční fázi, do sauny rozhodně nepatří. I obyčejná rýma, kašel, svalové a nervové bolesti se mohou v sauně zhoršit. Při odeznívání akutních příznaků těchto nemocí může však sauna podstatně zkrátit průběh nemoci. Hlavní význam sauny tkví tedy v jejím účinku preventivním.

Naproti tomu může sauna přinést velmi dobré léčebné výsledky u mnoha chronických onemocnění. Platí to především o rehabilitaci porážkových stavů a určitých druhů nemocí pohybového ústrojí, dále u poruch duševně nervové rovnováhy, u některých chorob dýchacího a oběhového ústrojí, např. u počátečních stadií zvýšeného krevního tlaku. V těchto případech je ovšem žádoucí, aby se nemocný před vstupem do sauny poradil se svým léčícím lékařem.

Sauna si získává stále nové a nové přátele. Není divu! Vždyť nahrazuje modernímu člověku kus přírody — střídání horka a chladu, střetávání dvou živlů — vzduchu a vody, její rozmary, nálady, klid i veselí. Lidé se v sauně spřátelí, mají k sobě blíže. Odcházejí z lázně dokonale osvěženi, uvolnění tělesně i duševně, plní optimismu i zdravého veselí. Sauna — jak říkají Finové — má v sobě cosi jiskřivého, v sauně slzy i žluč vyschnou a zlost zhoří.

## JARO HRANICKÉ ODBÍJENÉ

Zima konečně ustoupila a letní sporty se stěhují na stadiony a hřiště. To však neznamená, že házenkáři, odbíjenkáři, atleti či fotbalisté přes zimu zaháleli. Naopak, mnozí tvrdě a poctivě trénovali a připravovali se na první jarní body v soutěžích. Mezi ně patří velice aktivní oddíl odbíjenkářů TJ Sigma Hranice. Zimní příprava byla tak jako v minulém roce velmi náročná. Trénovalo se v některých obdobích 3krát týdně — platí pro muže, avšak i družstvo žen nezůstávalo mnoho pozadu. Nacvičovala se hlavně pestrá hra na síti s celkovou tendencí zrychlení hry. Muži sehráli přes zimní měsíce 25 přípravných zápasů, vesměs vítězných, a to i s celky druhé ligy. Pěkný úspěch zaznamenali na 16. ročníku turnaje o putovní pohár Moravské brány, který oddíl uspořádal 6. března 1971 za účasti čtyř druholigových celků. Druhé místo divizního nováčka Sigmy Hranice bylo největším a pro hranické příznivce sportu také příjemným překvapením celého turnaje. Po loňské úspěšné sezóně, kdy družstvo mužů se poctivým tréninkem zaslouženě probojovalo do divize, i po celé sérii vítězných přípravných utkání, by mnozí očekávali pronikavý úspěch i v nové vyšší soutěži. Cíl pro družstvo mužů je však před nastávajícími divizními boji jednoznačný. Udržet se v soutěži se snahou bojovat v první polovině tabulky a především se v této soutěži „zaklimatizovat“.

První mistrovské utkání v divizní soutěži sehraji muži TJ Sigma Hranice 30. dubna 1971 v Lipníku s místní Duklou. Domácím příznivcům se poprvé představí 21. května 1971 v utkání se Zábřehem a 22. května budou mít za soupeře družstvo Šumperka. Všechny mistrovské zápasy se budou hrát na hřišti u sokolovny.

Oddíl odbíjené TJ Sigma Hranice zve všechny příznivce hodnotného sportu, těší se na jejich hojnou účast a hlavně na povzbuzení, které bude tím největším dopingem v nastávajících mistrovských bojích. P. N.

## SOUTĚŽ DĚTÍ V HRANICKÉ KNIHOVNĚ

Počátkem března vyhlásila Městská knihovna v Hranicích spolu s Okresní knihovnou v Přerově a ostatními knihovnami okresu soutěž pro své dětské čtenáře k 50. výročí založení KSČ „Za rudým praporem“. Každý soutěžící musel odpovědět na osm z dvanácti otázek, které se týkaly dějin KSČ, dělnického hnutí v naší republice, významných představitelů tohoto hnutí, komunistických novinářů, spisovatelů apod. Odpovědi na soutěžní otázky odevzdalo přes dvě stě dětí jednak z hranických devítiletok, jednak z knihoven okolních obcí. Největším počtem soutěžících je zastoupena I. ZDŠ, ze které se soutěže zúčastnilo 120 žáků, pěkná je také účast 80 dětí ze III. ZDŠ. Byli to převážně žáci 8. a 9. tříd, ale potěšující je také to, že mezi soutěžícími byly i děti z 5., 6. a 7. tříd.

21. dubna proběhlo v dětském oddělení slosování celé soutěže, 10 vylosovaných účastníků bylo odměněno knihami, dalších 30 dětí dostalo drobné pozornosti.

V květnu se uskutečnila jednodenní zájezd pro nejlepší účastníky soutěže, budou to čtenáři z celého přerovského okresu. Při výběru dětí z naší knihovny budeme přihlížet k tomu, abychom vybrali opravdu nejlepší čtenáře dětského oddělení.

Velkou účastí žáků v soutěži jsme byli velmi potěšeni a rádi bychom poděkovali nejen jim, ale především jejich učitelům, kteří je důkladně poučili o historii naší strany a k soutěži je vedli.

I. B.

### Jednotný klub pracujících nabízí pro pořadatele akcí:

**Zábavné akce:** Dechový orchestr — řídí Rudolf Klivar.  
Taneční orchestr — řídí Jaroslav Jiříček.  
Taneční orchestr — řídí František Juráč.  
Beatovou skupinu — řídí Tomáš Indrák.

**Zábavné akce pro děti:** Loutková scéna „ROLNÍČKA“ — vhodné využít u příležitosti Mezinárodního dne dětí.

**U příležitosti oslav:** Divadlo poezie nastudovalo pásmo „NADEŠEL ČAS“ — vhodné použít jako kulturní vložku při slavnostních schůzích.

**Výstavy:** Fotoodbor JKP — výstavu členů fotoodboru.

## POŘADY KLUBU DŮCHODCŮ V KVĚTNU

### Začátek všech pořadů v 15 hodin.

- Středa 5. 5. Beseda k 26. výročí osvobození.  
Proslov člena ideologické komise MěstNV KSČ.  
KONCERT vojenského pěveckého souboru.  
Sál JKP, přízemí, vchod z Gottwaldova náměstí.
- Středa 12. 5. ZÁJEZD: Studénka (TATRA-vagónka), televizní vysílač severní Morava, Ostrava, Mošnov, Nová Ves. Odjezd v 6 hod. od hotelu Brno.
- Středa 19. 5. Filmová beseda: NEBEŠTÍ JEZDCI, uchvatný historický film. Sál JKP, přízemí, vchod Gottwaldovo nám.
- Středa 26. 5. ZÁJEZD: Lipník, Přerov, Tovačov, Prostějov. (Podniky, kulturní památky.) Odjezd v 6 hod. od hotelu Brno.
- Středa 27. 6. Filmová beseda: veselohra SENZAČNÍ PRÁZDNINY. Sál JKP, přízemí, vchod z Gottwaldova nám.
- Zájezd do divadla v Gottwaldově v neděli 16. května na hudební komedii Modré s nebe. Odjezd v 17 hod. od hotelu Brno.

## KULTURNÍ PROGRAMY V MĚSÍCI KVĚTNU

1. 5. 1971 **Koncert dechových hudeb na náměstí K. Gottwalda.**  
nám. K. Gottwalda  
10.30 hod.

1. 5. 1971 **MÁJOVÁ VESELICE**  
Letní kino  
15.00—19.00  
Účinkují: Orchestr JKP, řídí Jaroslav Jiříček. — Velký dechový orchestr JKP, řídí Rudolf Klivar. Malá dechová sedmička „PO-BEČVANKA“, řídí Jan Kujal. — Dětský cikánský soubor. — Zpívají: Bronislav Ludmila, Pavel Nepala, Jiří Kovařík.

3.—14. 5. 1971 **VÝSTAVA FOTO odboru JKP**  
Kult. středisko  
Nádraží - Hranice  
Vystavuje skupina SIX Pardubice

4. 5. 1971 **Průřez operou PRODANÁ NEVĚSTA**  
15.00 hod.  
Sál JKP  
Koncert pro mládež.  
Mladí návštěvníci koncertu budou mít možnost slyšet i vidět známou operu na živé scéně, v krojích. Představení se uskuteční v provedení sólistů DOS Olomouc.

6. 5. 1971 **Slavnostní představení k 50. výročí založení KSČ.**  
7. hra v předplatném.  
Sokolovna  
19.30 hod.  
Ivan Bukovčan: **NEŽ ZAZPÍVÁ KOHOUT**  
Hru zhlédnete v provedení Státního divadla Šumperk.

13. 5. 1971 **KOMORNÍ DUO — 6. koncert KPH.**  
Sál LŠU  
19.30 hod.  
Účinkují: prof. Anna Heiderová, Jan Melkus.

20. 5. 1971 **Slavnostní veřejné zasedání MěstV KSČ, MěstV NF, MěstNV k 50. výročí založení KSČ — s kulturním programem.**  
Sokolovna  
17.00 hod.

21. 5. 1971 **Veselice SSM n. p. Sigma Hranice.**  
Sokolovna  
21.00 hod.

26. 5. 1971 **TELEGRAM PRO STRÝČKA JEDLIČKU**  
Sál JKP  
18.00 hod.  
Dětem se již potřetí představí divadélko Strýčka Jedličky s nově nastudovaným programem.  
Na všechny hranické děti se těší Strýček Jedlička!

27. 5. 1971 **MARTHA & TENA ELEFTERIADU**  
Sál JKP  
19.30 hod.  
Koncert populární brněnské dvojice, Spoluúčinkuje: BOB FRIEDEL. Supina ALŠE SIKMUNDA.

Další akce májových oslav jsou zveřejněny na plakátech a letáčích. Sledujte pečlivě plakáty na kulturní akce!

## KURSY V JKP HRANICE

- Pondělí — 15.30—18.00 — kurs němčiny pro pokročilé.  
— 18.00—19.30 — kurs angličtiny pro začátečníky.  
Středa — 15.00—16.30 — kurs němčiny pro děti.  
— 16.30—18.00 — kurs němčiny pro začátečníky.



## PROGRAM KIN V KVĚTNU

### KINO OKO

1.—3. května:

#### NAŠI PŘED BRANAMI

Premiéra slovenského filmu režiséra Ludovíta Filana. Tragikomická sága vzestupu a pádu podnikavé rodiny Gavorovy, která se všemi silami a prostředky snaží dostat mezi „lepší lidi“. Hrají: Sylvia Turbová, Jozef Čierny, Michal Dočolomanský, Leopold Haverl a jiní.

Mládeži nepřístupno do 15 let.

4.—6. května:

#### TICHÝ DON II.

7.—10. května:

#### TICHÝ DON III.

Sovětský film podle světoznámé trilogie románu M. Šolochova.

Mládeži do 15 let nepřístupno.

11.—13. května:

#### SKOKAN

Premiéra amerického filmu o podivném přátelství chlapce s delfínem.

Mládeži přístupno.

14.—17. května:

#### BYLO TO V MÁJI

Starší český film.

Mládeži přístupný.

18.—20. května:

#### DOTEK LÁSKY

Anglický barevný film režiséra Warri-se Husseina je historií svobodné matky. Film má všechny rysy dobrých anglických filmů, především diskrétnost a traktování podobných příběhů a vhodnou dávku lehkého humoru. V hlavní roli Sandy Dennisová. Film je mládeži nepřístupný.

21.—24. května:

#### VELKÉ PRÁDLO

Premiéra francouzského barevného filmu — komedie o tom, jak vyléčit televizní horečku. Film je nabit komickými situacemi s řadou dobrých scén ryziho situačního humoru a komiky vyššího stylu. — Hlavní roli v něm vytvořil nedávno zesnulý francouzský komik Bourvil. Dále hrají: Francis Blanche, Jean Poiret, Michel Lonsdale aj.

Mládeži přístupno.

25.—27. května:

#### S OHNĚM V SRDCI

Polské filmové drama vypráví o válečných příhodách skupiny polských partyzánů — venkovských chlapců, kteří bojují pod velením starého aktivního důstojníka. Režie: Jerzy Passendorfer. Hrají: Stanislaw Jasiukiewicz, Emil Karewicz, Vladimír Mareš aj.

Film je mládeži přístupný.

28.—31. května:

#### RADŮZ A MAHULENA

Český film — podle stejnojmenné pohádkové hry J. Zeyera.

#### KINO SVĚT

1.—6. května:

#### TAJNÁ SÍŤ

Francouzský barevný širokoúhlý film režiséra J. Bastii. Film vypráví špiónážní příběh, v němž jde o boj mezi francouzskou státní bezpečností a neonacistickou organizací, hodlající nastolit fašistické režimy v současné Evropě a Jižní Americe. Zápas je neúspěšný a za oběť mu padají nejlepší agenti Surété. Strašlivý způsob jejich smrti a jejich zohavená těla nenechávají nikoho na pochybách, že dnešní

fašisté dělají svou práci stejně důkladně, jako tomu bylo před lety v Německu.

Film je mládeži nepřístupný.

7.—10. května:

#### JEDEN Z NICH JE VRAH

Český širokoúhlý film režiséra Dušana Kleina. Vypráví kriminální příběh zcela zvláštního druhu. Autory námětu jsou dva pražští kriminalisté a filmaři spolupracovali v úzkém kontaktu s odbornými poradci. Hrají: Jiří Adamíra, Bohumil Šmída, Ilja Prachař, Josef Somr, Bohuš Zámorský, Jiří Holý, Václav Lohniský, Jana Gazdíkova, Miriam Kantorková a další.

Mládeži nepřístupno.

11.—13. května:

#### U JEZERA

Sovětský dvoudílný film režiséra Sergeje Gerasimova je freskou o životě dnešních lidí. Na příkladu stavby moderní celulóžky na břehu Bajkalského jezera se obecně zabývá jedním z hlavních problémů naší doby — jak vyřešit konflikt mezi podmanivou krásou nedotčené přírody a expanzí průmyslové civilizace. Hrají: N. Bělochvostiková, Oleg Žakov, Vasilij Šukšin a další.

Film je mládeži přístupný.

14.—17. května:

#### HOGO FOGO HOMOLKA

Český film režiséra Jaroslava Papouška je volným pokračováním příběhů pražské rodiny Homolkových, kterou jsme poznali ve filmu Ecce homo Homolka.

Hrají: Josef Šebánek, Marie Motlová, Frant. Husák, Helena Růžičková, Petr a Matěj Formanovi, Josef Kolb a další. Film je mládeži nepřístupný.

18.—20. května:

#### ČETNÍK ZE SAINT-TROPEZ

Francouzský barevný širokoúhlý film, ve kterém se nám poprvé představil vrchní četnický strážmistr ze Saint-

Tropez se svými podařenými podřízenými Fougassem, Merlotem, Berlicotem, Trocardem. V hlavní úloze Luis de Funes.

Film je mládeži přístupný.

21.—22. května:

#### ANGELIKA MARKÝZA ANDĚLŮ

Francouzský barevný širokoúhlý film o krásné a okouzující, odvážné a mládežnické markýze, jejíž půvab přitahuje muže, ale tato vytváří kolem ní atmosféru nebezpečí, plynoucí ze vzájemné žárlivosti mužů.

Film je mládeži nepřístupný.

23.—24. května:

#### ANGELIKA A KRÁL

Pokračování dobrodružných příběhů krásné markýzy Angeliky.

25.—27. května:

#### MILUJTE EMILII

Maďarský film režiséra Pála Sándora. Vypráví příběh děvčete, které se dostalo do konfliktu se společenskou morálkou.

Film je mládeži přístupný.

28.—29. května:

#### NEZKROTNÁ ANGELIKA

Francouzský film — třetí díl barevného seriálu o krásné markýze andělů mezi piráty.

Film je mládeži nepřístupný.

30.—31. května:

#### JAK UKRÁST VENUŠI

Americký film — mládeži přístupný. Kino Svět uvádí své programy od 14. května v letním kině.

#### Představení pro děti v kině OKO:

- 1. května: JAKÁ JE LIŠKA — ČSSR
- 8. května: POHÁDKA O OŠKLIVÉM KÁČÁTKU — SSSR
- 15. května: ALJOŠKA NA LOVU — SSSR
- 22. května: SMUTNÝ LORD — ČSSR
- 29. května: DOBRODUŽSTVÍ TOMA SAWYERA — Rumunsko

Projektovou dokumentaci  
ZDRAVOTNĚ VODOHOSPODÁŘSKÝCH INVESTIC

zajišťuje

KRAJSKÉ STŘEDISKO  
PRO VODOVODY A KANALIZACE  
OSTRAVA

projektový odbor HRANICE

DĚJINY města HRANIC  
I. díl

*zachycující období od nejstarších dob do roku 1620  
jsou k dostání na MěstNV HRANICE,  
nebo v kanceláři CIS, Svatoplukova ul.*



SDRUŽENÉ  
POJIŠTĚNÍ  
DOMÁCNOSTI

Téměř polovina majitelů bytů v Severomoravském kraji má již pojištěn svůj byt. Náklady za pojištění nezalíží Váš finanční rozpočet. Posuďte sami. Za Sdružené pojištění domácnosti se platí ročně:

za byt o 1 místnosti . . . . .	40 Kčs
o 2 místnostech . . . . .	55 Kčs
o 3 místnostech . . . . .	65 Kčs
o 4 místnostech . . . . .	75 Kčs
o 5 a více místnostech . . . . .	85 Kčs

Za příplatek 40 Kčs ročně připojistíme motory v domácích elektrických spotřebičích s příkonem od 20 W pro případ poškození nebo zničení zkratem.

ČESKÁ STÁTNÍ POJIŠTOVNA

---

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady, prof. Ludvík Novotný,  
Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, O. Petříček, reg. č. RM 49. — Cena 1 Kčs. —  
Změna pořadí uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář  
města Hranic, vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p.  
Olomouc, závod 11, tř. Lidových milicí 3.